

عنوان مقاله:

اثر مقادیر مختلف کود سبزوکود فسفر و نیتروژن بر بر رشد اولیه، عملکرد و اجزای عملکرد گندم

محل انتشار:

پنجمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ایرج دوست محمدلو - کارشناس ارشد زراعت

برمک جعفری حقیقی - عضو هیئت علمی دانشگاه ارسنجان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر تاریخ کاشت ماش به عنوان کود سبز و سطوح مختلف کود فسفر و نیتروژن بر عملکرد دانه ی گندم رقمچمران این آزمایش در سال زراعی 94 به صورت آزمایش کرت خرده شده فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. دو تاریخ کاشت کود سبز ماش 10 تیرماه و 20 مردادماه به همراه کرت آیش به عنوان کرت اصلی در نظر گرفته شدند. سه سطح کود نیتروژن (بدون کود، 60 و 120 کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) به عنوان فاکتور اول و سه سطح کود فسفر (بدون کود، 45 و 90 کیلوگرم فسفر خالص در هکتار) به عنوان فاکتور دوم در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که اثر کود سبز و برهمکنش تیمارهای آزمایشی بر عملکرد دانه در سطح احتمال پنج درصد و اثر تیمارهای فسفر و نیتروژن بر این صفت در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. کشت کود سبز ماش در تاریخهای دهم تیرماه و 20 مردادماه باعث افزایش عملکرد دانه نسبت به تیمار آیش به میزان 15/3 و 3/1 درصد شد. تأخیر در تاریخ کاشت کود سبز ماش باعث کاهش اثرات سودمند آن در عملکرد دانه شد. بیشترین عملکرد دانه به ترکیب تیماری 120 کیلوگرم نیتروژن + 90 کیلوگرم فسفر در تاریخ کاشت کود سبز دهم تیرماه متعلق بود. به طور کلی، نتایج این پژوهش نشان داد که کاشت ماش جهت استفاده به عنوان کود سبز در تاریخ 10 تیرماه باعث افزایش عملکرد دانه ی گندم نسبت به شرایط آیش شد. همچنین مشخص شد که در هنگام استفاده از ماش به عنوان کود سبز، عملکرد دانه در تیمارهای کودی 60 کیلوگرم نیتروژن و 45 کیلوگرم فسفر در هکتار، نسبت به تیمار 120 کیلوگرم نیتروژن + 90 کیلوگرم فسفر در هکتار در شرایط آیش بیشتر بود. افزایش عملکرد دانه در تیمارهای کود سبز نسبت به تیمار آیش به دلیل افزایش تعداد دانه در واحد سطح و عملکرد بیولوژیکی بود.

کلمات کلیدی:

کود سبز، کودهای معدنی، گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521261>

